

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 286/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť P., a. s., so sídlom B., zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva rovnosti účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43 Cob 196/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., a. s., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. novembra 2005 doručená sťažnosť P., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva rovnosti

účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 43 Cob 196/03.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 Cb 254/02 z 5. februára 2003 bolo vyhovené žalobe právnej predchodkyne sťažovateľky voči V. B. o zaplatenie 55 600 Sk. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 43 Cob 196/03 z 3. decembra 2003 bolo rozhodnutie okresného súdu zmenené a žaloba sťažovateľky bola zamietnutá. Rozsudok krajského súdu bol doručený sťažovateľke 30. januára 2003.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že *„Proti uvedeným rozsudkom žalobca podal dovolanie, ktoré bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu č. k. 4 Obdo 9/04-71 dňa 28. 7. 2005 ako neprípustné. Uznesenie bolo doručené žalobcovi dňa 12. 9. 2005“*.

Sťažovateľka v závere sťažnosti žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej označených základných práv v konaní vedenom na krajskom súde, a navrhuje, aby ústavný súd rozsudok krajského súdu sp. zn. 43 Cob 196/03 zrušil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka namieta porušenie jej označených základných práv iba rozsudkom krajského súdu sp. zn. 43 Cob 196/03 z 3. decembra 2003, pričom právoplatnosť tohto rozhodnutia (30. január 2004) je relevantná pre počítanie lehôt v danom prípade. Predmetná sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 11. novembra 2005, teda dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Poukazujúc na závery o oneskorenosti podania sťažnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že ju z toho dôvodu odmietol bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok.

Záverom ústavný súd poznamenáva, že pre posúdenie zachovania lehoty v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nie je v okolnostiach prípadu rozhodujúce, kedy bolo sťažovateľke doručené citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým

bolo odmietnuté jej dovolanie proti rozsudku krajského súdu. Pokus sťažovateľky vyvolať zmenu označeného rozsudku krajského súdu podaním dovolania nemohol ovplyvniť plynutie uvedenej zákonnej lehoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2005